

Tartalomjegyzék

- 1. Jótékonyági Gála 1. oldal**
 „A hír futótüzként terjedt, pár nappal a szervezés elindulása után már szinte mindenki erről beszélt. Elmondhatatlan erejű összefogás vette kezdetét.” (Bumberák Éva)
- 2. Az Oxford University Press szórakoztató játéka.....2. oldal**
 „Az Oxford University Press szórakoztató játéka hívja a Bessenyei György Gimnázium játékos lelkű tanulóit is. Méghozzá most nem saját anyanyelvünkön olvashatunk, hanem angol irományokat vehetünk kézbe.” (Kópé Bianka)
- 3. Educatio-kiállítás a Besiben is!.....2. oldal**
 „... érdemes volt ez a kezdeményezés, hiszen a diákok szemlélete tágult, s újult erővel vághatnak neki a tanulásnak, hiszen láthatták: bárkinek sikerülhet elérni az álmát...” (Miklovicz Anita)
- 4. On fait la fête!.....3. oldal**
 „2011-ben másodsor rendezték meg a növekvő népszerűségnek örvendő [...] francia nyelvi fesztivált Nyíregyházán, a Kölcsey Ferenc Gimnáziumban.” (Bumberák Éva)
- 5. The greeting smell of home.....3. oldal**
 „Your soul made from crystals.” (Kiss Edina)
- 6. Hair – Doktorock módra.....4. oldal**
 „Leginkább a kreativitás nyert meg, ami áthatotta az előadás egészét. A legzseniálisabb, ahogyan az egyszerű ágyakat felhasználták: minden jelenetben elhittem, hogy azok egy valóságos környezet részei.” (Harsányi Dóra)
- 7. AJTP Leány Röplabdatorna.....6. oldal**
 „... izgatottan gondoltunk az előttünk álló hétvégére, ugyanis már hetekkel ezelőtt elkezdtük a felkészülést, az első Arany János Leány Röplabdatornára, amelyet Kecskeméten rendeztek meg.” (Fábián Henrietta)
- 8. Esős nap, múlt, jelen.....7. oldal**
 „Emlékek. Zöld kerítés, sáttortetős ház, virágokkal teli udvar. Hűségesen lihegő zsemlebarna kutya, üveges terasz és a kert.” (Szabó Gábor)
- 9. Focimeccs az Egészség hét jegyében.....8. oldal**
 „Ellenfelünk bevallása szerint sokat edzettek előtte, azonban nem volt ez másképp nálunk sem.” (Siladi László)
- 10. PBZ – és a zene.....9. oldal**
 „Interjú készíteni velük kicsit sem volt könnyű feladat, mivel a fiúk végig ontották a poénokat, csipkelődtek és szokásukhoz híven egy perce sem maradtak nyugton.” (interjú készítette: Palcsik Petra)
- 11. Lehet 100%-osan emeltezni.....10. oldal**
 „A kémiai szöveges feladatban a különböző kémiai információkat matematikai jelekké kell átalakítani – ez a feladatban a legnagyobb kihívás és a legnagyobb szépség.” (interjú készítette: Orosz Eleonóra)
- 12. Karácsony is volt.....11. oldal**
 „Egy újabb fergeteges besis programnak a szereplői voltunk!” (Baksa Mária)
- 13. Csokissimo.....11. oldal**
 „A fondü és a csokiszökökút jelentette a program fénypontját, melyekből mindenki jóízűen falatozott.” (Shokoya Fatimah)

Diákönkormányzat

Idén tavasszal a Diákönkormányzat összetétele a mi szavazataink alapján a következőképp változott: Aranyos Marcell (9.b) Baksa Anett (10.e) Baksa Mária (9.c) Barta Bálint (11.e) Barta Péter (11.e) Bumberák Éva (10.e) Csépké Bettina (11.e) Frindik Nóra (10.b) Hrebenku Nóra (10.d) Kassa Bernadett (12.b) Katona Katalin (12.a) Kirs Jennifer (11.d) Nagy Dóra (9.d) Lácay Péter (10.d) Siladi László (9.f)

Sikeres és eredményes munkát kívánunk nekik!

„Tudnod kell, hogy amikor erőd végére értél,
csupán ki kell nyújtanod a kezedet,
és a többiek megtartanak.”

2011. február 15. – a dátum, ami egész Kisvárdát, sőt még a környező településeket is megmozgatta. A hír futótűzként terjedt, pár nappal a szervezés elindulása után már szinte mindenki erről beszélt. Elmondhatatlan erejű összefogás vette kezdetét.

Anita decemberben megbetegedett. Az állapota ahelyett, hogy jobbra fordult volna, napról napra romlott. Január közepére kiderült, hogy daganatos. Amikor a hírt az iskolatársak, a Besi diákönkormányzatának tagjai meghallották, azonnal törni kezdték a fejüket, hogyan segíthetnének. Ebben a SOMA Alapítvány támogatására is számíthattak. Segíteni akarásuk eredménye egy jótekonysági gála ötlete lett. Azonnal neki-láttak merész tervük megvalósításának! Nagy vakmerőséggel, egy héttel későbbi időpontot tűztek ki a gála időpontjául. Innentől kezdve nem volt megállás. A kollégiumi diáktanács, a vezetőség, a tantestület, a dolgozók és a diákok egy emberként fogtak össze. Éjszakába nyúlóan hosszú tanácskozások, a városban megtett számtalan kör, és az emberek figyelmének felrázása után gyorsan elérkezett a gála napja.

Nagy érdeklődésre számítva két előadást hirdettünk meg, melyeken rengeteg színvonalas műsorszámot tekinthettek meg a támogatni vágyó vendégek. A fellépők között ott volt a *DoktoRock* szintársulat, *Csörsz né Tar Enikő* (a gimnázium Arany János Tehetséggondozó Programjának programfelelőse) és *Dégy Zoltán*, a Mistral Ifjúsági Sportegyesület Nyírzem Coop mazsorettcsoportja, a Samba de Moro táncsoport, országos bajnok versenytáncosok: *Rézműves Izsák* és *Bandi Johanna*, valamint *Magyar Dávid* és *Tóth Judit*, Anita szülőfalujának táncospárja: *Orosz Tamás* és *Takács Beatrix*, a gimnázium országos bajnokságot nyert twirlinges párosa: *Illés Leticia* és *Farkas Zsófia*, a *Kisvárdai Református Ifjúság*. Megtudva rendkívüli összefogásunkat, a Spanyolnátha művészeti folyóirat szerkesztői azonnal tollat fogtak – kimondottan erre az alkalomra készült szépirodalmi szövegeket írtak. A lapot képviselő *Deák-Takács Szilvia tanárnő*, a művészeti folyóirat szerkesztője és *bessenyeis diákjai* adták elő kimondottan erre az alkalomra, Anita számára készített írásaikat.

Természetesen besis tanulók is színpadra léptek – *Barta Bálint*, *Vajas Anna*, *Barta Péter*, *Hrebenku Nóra* zenéltek, *Bumberák Éva*, *Kovács Éva*, *Ungvári Orsolya* énekeltek, a 11. és 12. évfolyam *franciacsopotja* táncolt, *Csubák Dávid* és *Jónás Csaba* freestyle-oztak és zsonglörködtek –, hogy ezzel is támogatásukat fejezzék ki, és hozzájáruljanak a sikerhez. A délutáni előadást nagyrészt kisvárdai és környékbeli iskolások tekintették meg. Az ettől kicsit eltérő esti műsort pótszékes teltház fogadta. Ebben fellépett az X-faktorból ismert *Szirota Dzszenifer* is.

Az előadás ideje alatt az érdeklődők megtekinthették *Sztojka Viktória* rajztanárnő *Az élet útjai* című olajfestményét, amelyet az összefogás erősítéséül Anita számára készített.

A különböző színes és szórakoztató, vagy esetleg elgondolkodtató programok zárásaként Anita osztálya, a 12.a osztály állt a közönség elé *Polyák Orsolya* tanárnővel az osztály kollégiumi csoportfelelősével és az osztályfőnökkel, *Tóth György tanár úrral* – mindenki szemébe könnyeket csalva. A diákokból kialakított szív közepén egy telefon volt letéve a padlóra, melyen keresztül Anita otthonából hallgatta barátai énekét.

Több száz ember közös erejének és támogatásának köszönhetően megvalósíthattuk célunkat. Lelki támogatást nyújtottunk Anitának és családjának, és jelentős pénzüsszeget gyűjtöttünk, mellyel Anita gyógyulását szeretnénk segíteni és meggyorsítani. Az önkéntesség, az összefogás, a szeretet erejébe vetett hitünk csodálatos műsort és sikert eredményezett.

Bumberák Éva
Veres Gabriella
10.e

Az Oxford University Press szórakoztató játéka

Van, amit csak olvasás révén tehetünk magunkévá, és van, amit csak olvasás közben élhetünk át. Erre remek példa a szókincs bővítése is. Ugyanis az ember, aki rendszeresen olvas, jóval nagyobb szókincssel rendelkezik. Az olvasás által ugyan rengeteg új ismerethez, információhoz juthatunk el, de nem csak ezért jó olvasni. Remek kikapcsolódás is.

Az olvasás gyönyörét mindenki másban leli meg, hiszen szórakoztató, izgalmas, örömmel teli, sőt valamiféle kíváncsiság, ragaszkodás és az otthon érzése is kialakul az olvasmányokban elmélyülőkben. Itt is az alkalom, könyveket fel! Az Oxford University Press szórakoztató játéka hívja a Bessenyei György Gimnázium játékos lelkű tanulóit is. Még hozzá most nem saját anyanyelvünkön olvashatunk, hanem angol irományokat vehetünk kézbe.

Felbecsülhetetlen érték az idegen nyelv tudása, kincs, ami örök érték, el nem rabolható, mindig a miénk marad. Ez még érdekesebbé és izgalmasabbá teszi az egészet, hiszen teljesen más stílusú könyvekkel ismerkedhetünk meg. Sokan felfigyeltek erre a felhívásra és már kapkodtak is a könyvek után. Rengeteg visszajelzés vehető észre az iskola falai

között, alig várják a végeredményt, ráadásul van, aki több könyvet is szívesen olvas csupán élvezetből. Ha valaki szabadidejében olvas főleg idegen nyelvű irodalmat, magát gazdagítja. Aki nem olvas, nem kellően informált, az nem lehet igazán sikeres, ha ezt idegen nyelven teszi, az duplán sikeres. Az olvasni nem szerető ember deficitessé lesz az élet számos területén. Aki olvas, az gondolkodik, véleményt formál, megmozgatja a fantáziáját, kiteljesedik a személyisége, megismerheti más népek kultúráját. Szükséges, hogy a diákok, fiatalok folyamatosan bővítsék ismereteiket, megismerjék önmagukat és a körülvevő világot. Bölcsesség, ha tudjuk mi a teendőnk, az érdem ha, meg is tesszük – vallja egy bölcs mondás.

Én is csak ajánlani tudom mindenkinek ezt a játékos vetélkedőt, hiszen iskolánk könyvtára is újabb könyvekben gazdagszik, de főképp azért, mert nagyszerű időtöltés. Anyanyelvünket tudni köteleesség, az idegen nyelvet tanulni bölcsesség, melynek gyümölcsét felnőttként tudjuk igazán értékelni.

*Kópé Bianka
9.d*

Educatio-kiállítás a Besiben is!

A Budapesten megrendezett Educatio-kiállítás mintájára megrendeztek iskolánkban is egy továbbtanulási tájékoztatót januárban a díszteremben.

A kiállítás különösen fontos volt az érettségiző diákok számára, hiszen egy időben és egy helyen találkozhattak a legnevesebb felsőoktatási intézmény képviselőivel; érdeklődhettek a felvételi esélyekről és lehetőségekről, a szakokról és a képzési rendszerről, a tanulmányi és szociális juttatásokról, a kollégiumi elhelyezésről. A továbbtanulásra készülő középiskolások „gyakorló egyetemistáktól, főiskolásoktól” kaphattak választ kérdéseikre – színesebb, személyes élményeken is alapuló tájékoztatással könnyítve a megfelelő iskola kiválasztását. Vendégeink mára már csak volt besis diákból tevődtek össze, akik a Budapesti Műszaki Egyetemről, Budapesti Gazdasági Főiskoláról és a Debreceni Egyetemről jöttek, ki építőmérnök, gépészmérnök, pénzügy-számvitel, pedagógia, általános orvos és ki pedig igazgatásszervező hallgatóként. A diákok kérdéseire szívesen válaszoltak, s egyetemi újságokkal, prospektusokkal látták el az érdeklődőket. Ám azoknak sem kellett elkeseredniük, akik más terület iránt érdeklődtek, ugyanis minden szakról, egyetemről kaphattak szaktájékoztatót, melyeket haza is vihettek, s rendelkezésükre állt az ideai Felsőoktatási felvételi tájékoztató is. A pontszámítási rendszer változásairól előadást tartott Balogh Ida tanárnő, akinek a segítségével új és hasznos információkra tehetünk szert. A kiállítás kellemes, baráti beszélgetéssé változott, s jó volt újra találkozni a „régiekkel”. A pozitív visszajelzések alapján úgy gondolom, érdemes volt ez a kezdeményezés, hiszen a diákok szemlélete tágult, s újult erővel vághatnak neki a tanulásnak, hiszen láthatták: bárkinek sikerülhet elérni az álmát, bekerülni a „hőn áhított” szakra, s minden csak akarat kérdése.

*Miklovicz Anita
13. b*

2011-ben másodszor rendezték meg a növekvő népszerűségnek örvendő „On fait la fête” francia nyelvi fesztivált Nyíregyházán, a Kölcsey Ferenc Gimnáziumban.

A kisvárdai Bessenyei György Gimnázium és Kollégium képviselői idén is szép számmal indultak útnak 2011. február 9-én, a második forduló napján. Több heti készülés, és a sikeres első, iskolai forduló után mindenki készen állt a komolyabb megméretésre, amit versenyként kezeltünk ugyan, mégis inkább egy megyei szintű találkozóznak nevezhetnénk, ahol egy délután erejéig együtt lehettek a francia nyelv szerelmesei. A fesztivál rövid megnyitója után a több mint 30 műsorszám sorra varázsolta el a nézőket, ki-ki a saját kategóriájában megmutatva tehetségét. A délután folyamán láthattunk egyéni és csoportos táncokat, énekeket, verseket és jeleneteket. A helyszíneként szolgáló tornaterem falain a közel 60 könyvborító, a mesék, történetek, versek voltak kiállítva. A színes és változatos műsorszámok megtekintése után, míg a zsűri elvonult döntést hozni, a szervező intézmény tanulói süteménnyel és különböző érdekes játékokkal szolgáltak a nézőknek és a versenyzőknek egyaránt. A tavalyi évhez hasonlóan a Besi tanulói most is eredményesen szerepeltek.

Tánc kategóriában *Lizák Tímea, Szirmai Eszter, Krámos Viktor és Varga Gergő* (10.a osztály) 1. helyezést értek el, míg *Szoták Szimonetta, Tóth Brigitta, Tóth Judit, Juhász Csilla, Kópé Bianka és Mózes*

Orsolya

9.d osztály) a 2. helyen végeztek.

Francia művekről szóló csoportos vetélkedőn a 12.e osztály csapata, *Garai Gabriella, Iklódi Noémi, Orosz Eleonóra és Pethő Klára* 2. helyezést; ének kategóriában *Bumberák Éva* (10.e osztály) 2. helyezést ért el. A versmondó kategóriájában *Révész Gabriella* (10.e osztály) 4., *Izsó Noémi*, (11.c osztály) 5. helyezést ért el. Noémi versének megjelenítői: *Balogh Adrienn és Szabó Bettina* (12.a osztály).

Meseíró kategóriában *Báki Nikolett* (11.c osztály) 2., *Benedek Éva* (12.a osztály) 4. helyezést ért el. Könyvborító kategóriában *Kis-Szabó Fanni* (10.c osztály) 2., *Demeter Edina* (10.e osztály) 3., *Shokoya Fatimah* és *Iklódi Noémi* (12.e osztály) 4., és *Pokol Zsófia* (10.b osztály) és *Zsenyei Patrik* (9.d osztály) 10. helyezést értek el.

Gratulálunk a szép eredményeket elért diákoknak.

Felkészítő tanáraiknak, *Háló Zita Éva* és *Tóth Lászlóné* tanárnőnek köszönjük a sok segítséget, hiszen mindannyian itt, a Bessenyei György Gimnáziumban kezdtük el francia nyelvi tanulmányainkat.

Sok sikert kívánunk a továbbiakban is!

Bumberák Éva
10.e

The greeting smell of home

People say that every house has a greeting smell. This smell is like a mirror, because you never see what you want. You can't be so wrinkled, can't be so gray-haired. For this reason you break this mirror, and you break your soul with it. Your soul made from crystals. Beautiful thing, but you never see it. Are you a killer?

Really, then why did you kill your soul? Why did you kill yourself? I don't understand you.

So, this is the smell that greets you when you arrive. This is the smell that reminds you of the past.

Edina Kiss
11.e

Hair - Doktorock módra

Amikor megtudtam, hogy a Doktorock Társulat a Hair-t mutatja be, érdeklődéssel vártam az előadás napját. Bár még soha nem láttam a musicalt, és a filmet sem néztem meg előzőleg, az osztályban sokszor esett szó róla, így nem volt ismeretlen a darab. Drámaórán az előadáshoz kapcsolódó feladatot is kaptunk:

a musicalt „kritikus szemmel” nézve véleményt kellett alkotnunk – tehát „színházi kritikát” kellett írunk. Az előadást megelőzően olvastam a musicalről: az 1967-ben a Broadway-n bemutatott darabot, a hippie-korszak kultuszművét Gerome Ragni és James Rado írta, s a történetet Milos Forman vitte filmre.

Véleményem szerint remek előadást láthattunk. Leginkább a kreativitás nyert meg, ami áthatotta az előadás egészét. A legzseniálisabb, ahogyan az egyszerű ágyakat felhasználták: minden jelenetben elhittem, hogy azok egy valóságos környezet részei. Például a tóparti jelenet esetében, ahol azt érezhettem, hogy valóban kordont és fákat látok. Természetesen ehhez nézői fantáziára is szükség volt, így a közönség – bizonyos szempontból – részét képezte az előadásnak.

Maga a történet egyben humoros és szomorú, jókedvre-derítő és megkapó. A vidámság mögött ott lappang az emberi sorsok tragédiája, ami – minden humor ellenére – vé-

gig ott bujkál minden kiejtett szóban. A központi téma a vietnami háború hatása az amerikai fiatalok életére. Claude Bukowski, egy vidéki fiatalember behívót kap: New York-ban jelentkeznie kell a sorozóirodában.

Véletlenül találkozik össze Bergerrel és annak hippie barátaival:

Jeannie-vel, Huddal és Wooffal. Claude-ot magával ragadja a szabadság és a szerelem Sheila, a fiatal egyetemista lány iránt... Ám nem menekülhet a sorozás elől – s végül a katonai táborban történik meg a tragédia, ami alapjában rendíti meg a boldog hippie-világukat.

A darab magával sodorta a közönséget: időnként sikerült elfelejtkeznünk arról, hogy ezt a musicalt elemeznünk kellene – egyáltalán arról is, hogy ez nem egy igazi élethelyzet, hanem csupán nézői vagyunk az

eseményeknek – egyszerűen csak élveztük az egészet.

A történetet Jeannie alakja foglalja keretbe, a monológjai alkotják a musical gerincét. A darab a lány dalával kezdődött, így Gubik Petra hangja már a kezdetekkor elvarázsolt minket. Jeannie-t az ártatlan naivitása, a jóba és feltétlen boldogságba vetett hite gyakran sodorja komikus vagy kínos helyzetbe, azonban humorának köszönhetően mindig feltalálja magát. Kedvenc alakomat az sem csüggeszti, hogy gyermeket vár és nem biztos benne, ki is a boldog kispapa... A közönségre is átragadt az a könnyedség, amit a lány csempészett a történetbe.

A társaság nagy mókamesterei, Woof és Hud ugyancsak szerethető figurák. Nagy Szilárd és Szabó Tamás remekül formálták meg a két figurát, akik a legtöbb néző szívéhez közel kerültek. Szimpatikus az a lazaság, amit a szomorú múltjuk ellenére

megtartottak. Az őket összekötő őszinte barátság is nyilvánvaló, örökös csipkelődésük ellenére is. Mindhárom karakter érdekes – annak ellenére, hogy örökké vidámak, és valami csínyen törik a fejüket, mégis érezhető a tragikus sorsuk, és ezt a színészek remekül adták át a közönségnek.

Akiről a musicalben a legtöbb szó esik, a „főhős”: George Berger, aki minden bohóckodás ellenére a legkomolyabb közöttük. Ő az, aki érettebbnek tűnik a társaságban – ezt talán annak is köszönhető, hogy a karaktert *Dégi Zoltán* alakította. Mellesleg Bergerről kiderül, hogy még egyetemre is járt – valaha tehát „komoly” életet élt. Már az első jelenetektől éreztem, hogy az ő sorsa a legtragikusabb: ezt csak nyomatékosította az elkeserítő viszony a családdal és az önfeláldozás a barátja boldogságáért és szerelméért... Apropó, szerelem: Sheila és Claude viharos szerelme az, ami a tragédiát szüli. *Réthy Zsazsa* előadásának köszönhetően tökéletesen megnyilvánult, hogy ez csupán elkeseredés. Végig abban reménykedtem, hogy Berger és Sheila egymásra talál – annak ellenére, hogy pontosan tudtam, nem ez fog történni.

A színészek tökéletesen azonosultak a karakterükkel, amihez a hangjuk is illett. Remek egyéni produkciókat láthattunk, amiket nagyon jól kie-

gészítettek a táncbetétek. A koreográfia témához illő volt, és ahogy a színészek, a táncosok is kihasználták a díszletet. Azok a lányok, akik a zenei aláfestést biztosították, igazán nagyot alakítottak – ők aztán tényleg átérezték a szerepüket.

Úgy érzem, az előadás nem volt vontatott, pörögtek az események – ám sajnos a történet néha nem volt követhető, idő kellett ahhoz, hogy elhelyezzük térben és időben az eseményeket. Már a nézőtérén választottam magamnak kedvenc jelenetet: Sheila és Berger beszélgetését, ahol Hud és Woof is jelen vannak. A téma komolyságát remekül oldotta fel a két nagyágyú: a kosárlabda körüli „majomkodás” ragadt meg leginkább az emlékezetemben – hiába, a humor mindenkit megfog...

Összegzésként elmondhatom, igazán élveztem az előadást. Kifelé jövet, a színház folyosóján hátrafordultam: szerintem a legnagyobb kritika ilyenkor ül ki az emberek arcára. A legtöbbjük mosolygott, így azt gondolom, a darab tetszést aratott. Bármikor újra megnézném a musicalt a Doktorock előadásában – remélem, lesz még rá lehetőségem.

(A fotók a www.szon.hu oldalról származnak.)

Harsányi Dóra 12. c

AJTP Leány Röplabdatorna

Miután elbúcsúztattuk a 2010-es évet, mi a Bessenyei György Gimnázium és Kollégium Arany János Tehetséggondozó Programjának lányai, már izgatottan gondoltunk az előttünk álló hétvégére, ugyanis már hetekkel ezelőtt elkezdtük a felkészülést, az első Arany János Leány Röplabdatornára, amelyet Kecskeméten rendeztek meg. Felkészítő tanáraink, Lipéczné Szabó Erika és Czifráné Schubert Katalin tanárnő még a téli szünet előtt szervezett egy beválogatást a kollégista diákoknak. Nem nagy meglepetésre, rengeteg buzgó, sportos lány jött el, hogy bizonyítsa, ő is a legjobbak közé tartozik, és megérdemel egy utat Kecskemétre. Nehéz dolguk volt tanárainknak, de végül mégis sikerült összeállítaniuk a 10 főből álló csapatot, célul tűzték ki maguknak a dobogó elérését.

állnak: Muszka Evelin 11.a, Hajdók Judit 10.a, Hajdók Emma 13.a, Buda Beatrix 13.a, Kocsi Anita 13.a
ülnek: Katona Katalin 12.a, Fábíán Henrietta 13.a, Dajka Alexandra 12.a, Barati Nikolett 10.a, Áncsák Mária 10.a

2011.01.07. reggelén végre elérkezett a várva várt nap, amikor elindultunk a hosszú útra. Megérkezésünkkor a Tánacsics Mihály Kollégiumba, az ottani Arany János-os diákok szeretettel fogadtak és kísérték fel minket hétvégi lakhelyünkre. Miután elfoglaltuk szobáinkat, még maradt egy kis szabadidőnk a város felfedezésére. A hideg idő miatt sajnos hamar le kellett mondanunk a városi sétáról, ezért a buszon ülve szemléltük meg a települést a Decathlon felé közeledve, ahol egy kellemes órácskát töltöttünk el. Sportoló csapat lévén nagy örömmel próbáltuk ki a görkorit, a pingpong-asztalt, valamint az újabbnál újabb különleges rollereket. Észre se vettük, de mire kiértünk az áruházból, már besötétedett, és indulnunk kellett vissza a koliba, ahol nem sokkal megérkezésünk után kezdődött a torna hivatalos megnyitója. Ekkor minden szükséges információt megkaptunk az előttünk álló napról, és megtörtént a sorsolás, így kiderült, hogy Veszprémmel és Kecskeméttel kerültünk egy csoportba. Ez sajnos nem volt a legjobb számunkra, hisz 2 nagyon erős csapattal kellett szembenéznünk, már a torna elején is. Miután köszöntött minket a Katona József Gimnázium igazgatója és minden hasznos információt megtudtunk, finom vacsora várt minket. Jóllakottan és izgatottan indultunk neki az este záró programjának, ami nem más volt, mint egy szórakoztató vígjáték (Terhes társaság), melyet a Malomközpont mozijában tekintettünk meg. A reggeli koránkelés kicsit mindenkinek zokon esett, de tudtuk, ma végre elérkezett a nagy nap, amikor összemérhetjük tudásunkat a többi AJTP-s iskola kiválasztott diákjaival. Reggeli után mindenki elindult a Károli Gáspár Főiskola tornacsarnokába, ahol 2 röplabda pálya is csak arra várt, hogy elkezdjének a meccsek. Az első meccsünket Kecskemét első csapatával játszottuk. A kezdeti megilletődöttség megmutatkozott, hisz az első szettben fej fej mellett haladtunk, azonban a második szettben már sokkal bátrabban játszottunk, így fölényesen megnyertük a torna első meccsét. Ez óriási önbizalmat adott a csapatnak, azonban ez sem volt elég ahhoz, hogy legyőzzük a szinte már profin játszó veszprémi csapatot.

Mi, akik hobbiként űzzük ezt a sportot, csak ámultunk. Ennek ellenére mindent beleadtunk, így az egyik szettet csak 18:25-re veszítettük el, ami úgy gondolom, a lehető legjobb volt. Ezek után a csapatunk pihent egy kicsit, míg ki nem alakult a csoportsorrend. A kis pihenő után következett a legnehezebb meccs, ami Nyíregyháza és Kisvárdára között zajlott le. Az eredetileg tervezett fél óránál jóval tovább, több mint 1 órán keresztül harcoltunk a 2. helyért. Az első szettet nem sok ponttal, de elvesztettük. Éreztük, hogy van esélyünk, ezért mindent beleadtunk, de az ellenfél nagyon erősnek bizonyult, így nagyon kis különbséggel, de ők nyerték az összecsapást. Kicsit letörve bár, de büszkén álltunk pályára az utolsó meccsen, a 3. helyért, melyet könnyed nyereséggel zártunk. Kora délutánra az összes meccs lezajlott, így már csak az eredményhirdetés maradt hátra, amit a kollégium aulájában tartottak. Örömmel vettük át a 3. helyért járó serleget, valamint az érmeiket. A képzeletbeli dobogón büszkén képviseltük nagy sportmúlttal rendelkező iskolánkat, és nagy örömmel indultunk vissza szeretett városunkba, Kisvárdára.

Fábián Henrietta

13.a

Esős nap, múlt, jelen...

Esős nap, múlt, jelen...

Megint esik, már harmadik napja szinte állandóan. Persze volt, mikor kisebb-nagyobb szüneteket tartott, de ezektől eltekintve kitaratóan hull az égi áldás. Igaz, azok a megszakítások is inkább nevezhetőek kisebbnek, mint nagyobbak. Mi mást csinálhat az ember ilyenkor, minthogy bent ül a házban, és hasznos dolgokkal foglalatalkodik. Olvas, beszélget, zenét hallgat, vagy ő maga hozza létre a zenét... esetleg ír...

Elmerengve nézek ki az ablakon. Harc dül odakint. Az időjárás harca, s mindazoké, akik megpróbálnak neki ellenállni. Gondolataim megállíthatatlanul törnek előre. Emlékek. Zöld kerítés, sáttortetős ház, virágokkal teli udvar. Hűségesen lihegő zsemlebarna kutya, üveges terasz és a kert. Az öreg cseresznyefa, a méltóságot parancsoló diófa a kert végén, s itt is virág, amerre csak szabad hely marad. De egy fontos rész kimaradt. A föld, mely oly hosszú időn keresztül a család tulajdonában volt. Ahová bármikor mentem, mindig mosoly fogadott. Emlékeimben nagyszüleim házában járok. Kis asztal, cserépkályha, a konyha, ahol annyi finom sütemény készült. Csempeborítás, a spájk, kis folyosó, mennyi apró kis jelentéktelennek tűnő részlet. De számomra itt legbelül, az asztalon heverő újság is sokat jelent. Egy hely, amelyhez annyi emlék fűz. Amióta eszemet tudom, amíg emlékeimben képes vagyok visszamenni, ez a ház ott volt, és én is ott voltam. Az épület még áll, a cseresznyefának sem parancsolhatott senki, s diófa is rendíthetetlenül tekint a kertre. A nagyszülők tőlünk távol, a ház már másé. Már én sem vagyok ott...

A szív összeszorul, a toll halványabban ír. Emlékek. Tárgyak, melyek másoknak nem jelentenek semmit, de nekem az életemet adták.

Mert vannak megszokott dolgok az életben, amelyek mindennap velünk vannak. Nem is figyelünk rájuk igazán, mert nem kérdőjelezzük meg mibenlétüket. De, ha... és ott a ha. Ha eltűnnek, és nem lesznek tovább életünk részei, akkor hatalmas sebet tudnak ejteni. Nem is gondolná az ember, mennyit jelentenek ezek a megszokott, általánossá vált dolgok életünkben. Egy berögzött mozzanat, egy látogatás, egy személy, egy tárgy, egy megszokott érzés. Múlандó minden. A házban már semmi sem őrzi családunk emlékét. A ház maga az emlékek hordozója. A falak, az apró homokszemek, s a kavicsok a falakban. Egy élet munkája. A kérdést nehéz feltenni. Mi az, ami mégis maradandó? Számomra az emlék, melyet ezen a papíron, sőt sokkal inkább a szívemben őrzök. Elmerengve nézek ki az ablakon. Ülök és nézem az esőt, beleolvadva az esőcseppek sokaságába. Itt vagyok a saját jelenemben, viszont ha becsukom a szemem, máris a zöld kerítés előtt állok, amelyen keresztül belépek az udvarra. Futok be a házba, ahol nagyapám vár rám. Emlékek. Legrosszabb viszont kinyitni a szemem, és ismét realizálni magamban a valóságot. Nincs ház, nincs zöld kapu. Csak én, az ablak, meg az esőcseppek.

Szabó Gábor

12.e

Focimeccs az Egészségét jegyében

2011. február 25-én rendeztük iskolánkban a barátságos labdarúgó-mérkőzést, melyen a Szent László Katolikus Szakközépiskola 9.-es informatika tagozatos osztálya küzdött meg iskolánk 9.f-es osztályával. Az ötletet az egy héten át tartó „Egészségét” című programsorozat adta, melyben a TÁMOP 3.1.4 tanítási rendszerben tanulók vesznek részt.

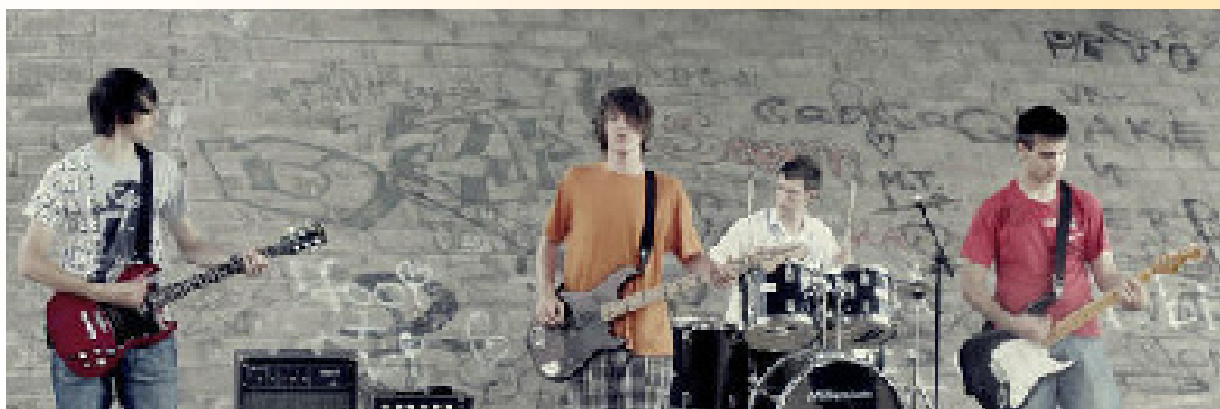
A meccsek előtt körbenéztek iskolánkba a csapatok. Segítségünkre volt ebben Maklári Jutka, aki megmutatta a dísztermet, a Bessenyei falat, Biológia előadót, klubtermet, valamint közelebbről is megismerkedhettek a tornateremmel.

Ellenfelünk bevallása szerint sokat edzettek előtte, azonban nem volt ez másképp nálunk sem. Tugya Csaba tanár úr volt a bíró, kinek munkája alapján a mérkőzések igen színesen alakultak. Kezdetben a Szent László nyerte a meccseket, ám a végső eredmény miatt nem lehetünk szomorúak, hiszen mi győztünk. Eredmény: 3. helyen: Szent László 2-es csapat, 2. helyen: Szent László 1-es csapat, 1. helyen: Besi-csapat. Terveink szerint áprilisban visszavágót tartunk, bográcsozással egybekötve.

*Siladi László
9.f*

PBZ – és a zene

8.oldal

Cikk, a következő oldalon...

Biztosan sokan hallottatok már a híres (vagy hírhedt?) 12.d-s fiúkból álló együttesről, a Primary Bitch Zone-ról. Interjút készíteni velük kicsit sem volt könnyű feladat, mivel a fiúk végig ontották a poénokat, csipkelődtek és szokásukhoz híven egy perce sem maradtak nyugton.

Petra: Honnan jött az ötlet, hogy együttest alapítatok?

lehetne nevezni.

István: A tavalyi Christmas Party idején arra gondoltunk, hogy bemutatkozunk: mindannyian zenélünk és megpróbálunk valamit összerakni. Így indult el a zenekar.

Petra: Szeretnétek-e a jövőben is ezzel foglalkozni vagy ebből megélni?

Petra: Mióta alkottok egy bandát?

F. Dani: Nekem ez hobbi-szinten marad, megélhetést ebből nem nagyon látok.

Csurka Gergő: Több mint egy éve.

J. Dani: Én a jövőben is ezzel fogok/szeretnék foglalkozni, mivel hangtechnikus szeretnék lenni. Maga a zenélés, tehát a dobolás meg a gitározás az marad hobbi-szinten.

Petra: Mióta játszottok hangszereken? Biztosan nem ennyi ideje...

István: Én úgy tervezem, hogy ezt folytatom, megpróbálok vele elérni valamit. Talán lenne rá esély, hogy nagyon jó számok születnének, és ha adottak a körülmények, én szeretnék ezzel foglalkozni. Azért tanulok mást is, de amellet bármikor zenélek.

Frisku Dani: Általános iskola 3. osztályától kezdve mindig játszottam valamilyen hangszereken, de konkrétan gitáron két és fél éve játszom.

Varga István: Két éve.

Józsi Dani: Másfél éve dobolok.

Gergő: Én is körülbelül 2 éve gitározom, plusz 3 évig tanultam zongorázni is.

Petra: Mivel végzősök vagytok, magától adódó a kérdés: lesz Primary Bitch Zone az egyetemen is?

István: Mivel hárman ugyanoda tervezünk menni, megpróbáljuk fenntartani az együttest.

Petra: Miért pont ezt a stílust választottátok, amit képviseltek?

Gergő: Igazából most értünk el arra a szintre, hogy összeszoktunk. Jó tendencia volt az elmúlt évben a fokozatos javulás, nem szeretnénk abbahagyni.

J. Dani: Ezt szereti a legtöbb tag. Vannak kisebb nézeteltéréseink ebből, de hát négyünk közül hárman ezt szeretjük és megegyeztünk.

Gergő: Igazából mindig azt csináljuk, hogy amikor valamilyen zenét meg szeretnénk tanulni, akkor aki kiválasztotta, elküldi a többieknek, és ha a négyből legalább hárman rábólintunk, akkor megtanuljuk. Azonban ezek a zenék, amelyeket játszunk, nem feltétlenül felelnek meg mindig a saját ízlésünknek, stílusunknak. Egyelőre azonban előtérbe helyeztük a saját számainkat.

Petra: Szeretnétek-e valamit üzeni az iskolai diákjainak, vagy esetleges rajongóitoknak?

Gergő: Igazából nem tudunk mit üzeni, mert nem tudunk olyan személyekre hatni, akik nem fogékonyak a stílusra. Aki pedig fogékony, annak pedig nem kell üzeni, mert tudja úgy is, hogy 'mi a dörgés'.

Petra: Mit gondoltok, van-e befogadóképessége a Besinek a ti stílusotokra?

Petra: Hol találkozhatunk veletek legközelebb?

Gergő: Vannak akik meghallgatják az ilyen dalokat, eltapsikálnak a koncerteken, de összességében azt lehet mondani, hogy nagyon megosztjuk a közönséget. Ez abból jön valószínűleg, hogy a mi stílusunk... nem is tudom mihez hasonlítani, talán pop-rock-punk-nak

István: Lesz még egy-két koncert az iskolában is, de ezeknek az időpontjai változhatnak. Ami biztos: május 21-én a Várszínpadon a Republic előzenekaraként lépünk fel, és mindenkit szeretettel várunk!

Palcsik Petra

11.e

Lehet 100%-osan emeltezni

Tavaly ősszel elképesztő eredményt ért el iskolánk egyik tanulója: Szabó Gergő, aki a 12. e osztály reál tagozatán tanul, 100%-os emelt szintű kémia érettségit tett. Ezzel kapcsolatban kérdeztem őt a felkészüléséről, terveiről és a kémiával kapcsolatos gondolatairól.

Kik voltak azok, akik segítséget nyújtottak neked a felkészülésed során?

Mindenekelőtt Machnikné Széplaki Tünde tanárnő volt az, aki foglalkozott velem, ő volt a kémiatanárom az elmúlt években. Az órán tanultak jó alapot adtak, ám önszorgalom nélkül nem tudtam volna – és nem is lehet – elérni olyan eredményeket, amelyeket célul tűztem ki magam elé. Tehát mindenféleképp akarat és elhatározás is szükséges ehhez.

A tankönyvek elegendő segítséget nyújtottak a felkészülés alatt, vagy beszereztél egyéb könyveket is?

Az elméleti anyagot meg lehet tanulni az órák során, a számolási feladatoknál pedig fontos a sok gyakorlás, az elhivatottság. A tankönyvek adták, csak le kell ülni, és csinálni kell.

Mikor megtudtad az eredményt, hogy fogadtad, illetve mit szóltak hozzá a szüleid, barátaid, ismerőseid?

A szüleim nagyon büszkék voltak, és a barátaim is nagyon örültek. A legjobb azonban az volt, hogy ezt a hírt volt kivel megosztanom és megünnepelnem. A siker egyik kulcsa az, hogy ne csak a tanulásra fókuszáljunk, hanem törődjünk másokkal és megtaláljuk az egyensúlyt az életben. Mindenféleképpen jó érzés volt az, hogy volt kinek mindezt elmondanom.

Mik az elképzeléseid a jövőre nézve? Hová és milyen karra adtad be a jelentkezésedet?

Nagyon sokat gondolkodtam rajta, hiszen tizennyolc évesen nehéz egy olyan döntést hozni, amely életünk hátralévő szakaszát nagymértékben meghatározza. Végül is a vegyészmérnöki kart választottam, a Budapesti Műszaki Egyetemen, hiszen szeretem a kémiát és a matematikát. Úgy gondol-

tam, hogy ez lehet a legjobb irány számomra. Jó munkalehetőséget remélek, és még kedvet is érzek hozzá.

Már angolból is leérettségiztél középszinten tavaly, itt az iskolában. Miben volt más idegen környezetben, idegen tanárok előtt érettségizni?

Szerintem, aki tudja az anyagot, az Nyíregyházán vagy Debrecenben is tudni fogja, szóval emiatt nem kell félni. Persze jobb volt itt a Besiben érettségizni, mert ismertem mindenkit, és nem volt bennem valamiféle félelem ezzel kapcsolatban. De abszolút pozitív élményem van a debreceni szóbeli vizsgámról, nagyon rendesek voltak. Szóval nincs nagymértékű különbség.

Honnan jött a kémia iránti szereteted? Mi az oka, amiért megkedvelted ezt a tantárgyat?

Mindenféleképpen szükséges volt bizonyos hozzáállás, ami elindította ezt a folyamatot. Ráadásul a matematikát is nagyon szeretem – a számok világában élek –, és a kémiának van egy olyan oldala, amihez ez szükséges. Az elmélet sem a „magolós” típus, órai odafigyeléssel meg lehet érteni. A matematika helyett a kémiát kedveltem meg jobban, mert a kémia összetettebb, nagyobb kihívás. A kémiai szöveges feladatban a különböző kémiai információkat matematikai jelekké kell átalakítani – ez a feladatban a legnagyobb kihívás és a legnagyobb szépség. Nagyon sokan nem szeretik a kémiát, a különböző természettudományi tárgyakat, emiatt talán nagyobb a kereslet az ilyen szakemberekre.

Sok sikert kívánok, köszönöm a beszélgetést!

*Orosz Eleonóra
12.e*

Karácsony is volt...

Én mint pihés besis gólya az X-mas Party hallatán nem tudtam, mit értsek. Talán egy jelmezes bemutatóélét vagy éppen előadást? Kiderült, hogy mindkettőt. Az egész a délutáni napközis foglalkozáskor kezdődött, mikor kisebb ajándékokat készítettünk. Ez meghozta a karácsonyi hangulatot. Éreztük, hogy: *Lassan itt a karácsony már, / Amiért lelkes minden diák. / A besisek se felejtették el, / Hogy rájuk még sok feladat vár.*”

A kis létszám ellenére családiasan töltöttük el ezt a délutánt. Ezután következett maga az X-mas Party. A 9.c nem hazudtolta meg magát, megmutattuk, hogy nem csak az idegen nyelvek beszédében, hanem egy jó műsor előadásában is tökéletesek vagyunk. A felkészülések még jobban összekovácsolták az osztályt. Bár táncoltunk, és sokan mondták, hogy ez az osztály nem a táncra született, de szépen szerepeltünk. Utolsó esemény a fadísztítés volt. A létszám itt nem volt eget rengető, hiszen fagyoskodni senki se szeret. De a 9.c nem hagyta ki az újabb kínálkozó alkalmat, hogy letarolja a többi osztályt. Egyéni ötletünkkel vegetáriánus fenyőfát díszítettünk karácsonyra. Holtversenyben nyertünk a 11.e-ekkel. A verseny után a fa díszével jóllaktunk. Egy újabb fergeteges besis programnak a szereplői voltunk!

Baksa Mária
9.c

Csoki a Besiben

2011.03.10-én (csütörtökön) rendeztük meg a 2. Csokinapot a MESÉS Klub jóvoltából a Besi dísztermében, mely a Csokissimo nevet viseli. Tekintettel a tavalyi sikerre idén is a kóstolgatás mellett a résztvevők megismerhették a csokoládé minden tulajdonságát, és azt, hogy milyen formában egészséges, és egészíti ki a táplálkozást. Ennek megismerésében segítségünkre volt Dr. Juhász Ferenc, kardiológus főorvos, aki a megelőzés fontosságára hívta fel a figyelmet. A kellemes hangulatú délutánon nemcsak fehér-, tej-, vagy étcsokoládé került a palettára, hanem különlegesen magas kakaótartalmúak és ízesítettek egyaránt. A fondü és a csokiszökökút jelentette a program fénypontját, melyekből mindenki jóízűen falatozott. A Mesés klub ezzel a rendezvénnyel ünnepelte 1 éves fennállását és tevékenységét, melynek célja az egészségesebb életmód és a közösség fontosságának hirdetése. A tanév hátralévő részében az elnökséget Szabó Gréta (11. c) vette át.

Támogatott minket: Rotary Klub, Sipi Ági Boltja

Shokoya Fatimah
12.e

Impresszum:

Diák-főszerkesztő: Orosz Eleonóra 12.e

Webszerkesztő: Siladi László 9.f

Webszerkesztő: Lábás István 12.f

**Mentorálták: Deák-Takács Szilvia
Kovács Bertalan**